
POSKWIRCZEĆ (1) *vb pf*

part praet act poskwirczawszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

O ptakach: spędzić jakiś czas ćwierkając:

Zwrot: »poskwirczeć kęs«: Thákże y ptafzkowie v gniazdek fwoich poskwirczawfzy poskrzegotawfzy kęs/ záfie łobie łkaczą po gáfłkach RejZwierc 150v.

Szereg: »poskwirczeć, poskrzegotać«: RejZwierc 150v cf Zwrot.

Formacje współrdzenne cf SKWIERCZEĆ.

KO